

Konvaljens afsked.

Boston.

OTTO LINDWALL.

Allegretto Moderato.

Sång.

Piano.

1:sta gång. Ljuf — — va su — — — san — de mil — da väs — tan — vind, kom och
2:dra gång. Rik på fröjd, men så kort min lef — nads — dag! Ljuf — — va

sval — — — kan — de smek min ble — ka kind! O sänk dig ned in —
kän — — — des mitt hjär — tas har — po — slag! Jag sol — — — ljus drack med

vid min ve — ka fot! Ack dröj, o dröj hos mig, tag nu min sis — ta
mi — na spä — da blad: Min dräkt den blef så hvit, den blef så ren i

suck e — mot. 1:sta gång. O hur jag läng — — — tar att spri-da min doft till en-
lju — sets bad. 2:dra gång. Så blir jag gömd un-der snö-hvi-ta svep-ningens

hvar, pri-sa min ska-pa-re god med den väl-lukt jag än har kvar.
dräkt, hvi-lar och vän-tar på vår och på dig o du väs — tan-fläkt.

Snart är den slut min kor-ta tid, och jag bö-ger mitt huf-vud så sak-ta, så sak-ta att
Snart är den slut den lång-a natt, och jag bö-ger mitt huf-vud så sak-ta, så sak-ta och

dö hvit så-som snö, stil — la slum-ran-de in i frid.
då kloc-kor-na små ring — a, häl-san-de vår — sol gladt.

David L.